

Vážení biskupi Slovenska,

očakával som, že aspoň niektorí z Vás zareagujú na odvolanie svojho brata. Neočakával som žiadnu rebéliu, ani exentrický vzdor, ale pravdu v láske. Nestalo sa tak a preto Vám píšem. Vy biskupi máte ťažkú úlohu. Odvolávate sa na postupnosť až k Petrovi a apoštolom, ktorí dostali poverenie od samotného Krista. Rozumiem tej postupnosti tak, že prijímate rovnaké poverenie - byť skalou, byť soľou zeme a najmä byť tými, ktorých svet pozná podľa toho, ako milujú svojich blížnych.

Rozumel som stavu hierarchie počas komunizmu a krátko po ňom. Zločinný režim si neželal osobnosti na čele cirkvi, pretože ju chcel zničiť. Želal si priemer, nudu a poslušnosť. Preto som zaspatošť viacerých biskupov krátko po roku 1989 chápal ako daň za strašnú dobu, v ktorej sa pravda trestala uránovými baňami či smrťou. Ako mali biskupi, ktorí nešli ani len na Sviečkovú demonštráciu, chápať napríklad encykliku Centesimus annus o slobode a demokratickom kapitalizme, keď prežili život v presvedčení, že socializmus je súcitnejší, a teda kresťanskejší? Nevyrušoval ma preto ani Ján Sokol, ktorý ma pri náhodnom stretnutí v Amerike veselo spojil so slobodomurárstvom. Svätá prostota. Vedel som, že on bol posledným kompromisom komunistov a cirkvi, a tak som ho vždy bral. Aj vtedy, keď sebastredne zatieňoval Jána Pavla II. pri jeho ceste po Slovensku, aj vtedy, keď som sa dozvedel, ako bohorovne narábal s majetkom veriacich.

Ale vyrušuje ma, ak Vy biskupi 20 rokov po páde železnej opony nebudete iní. A bojím sa, že ticho okolo odvolania Róberta Bezáka veľkú zmenu neveští.

Mám Vás poznať podľa lásky k ľuďom. Máte radi Róberta Bezáka? V otázkach, ktoré dostal od Vatikánu, a ktoré nemôžete nepoznať, žiadnu lásku necítim. Cítim v nich ohováranie, intrigy a nechutné donášanie. Tie otázky vznikli v slovenskom prostredí a predpokladám, že aj za Vášho pričinenia. Lebo ak nie, určite by ste sa za nectiutfrhačstvo brata zastali. Ale Vy ste mlčali. Predpokladám teda, že s otázkami súhlasíte. Až taká malosť a infantilita, páni biskupi?

Iné, ako tie hlúpe otázky sme napriek veľkej snahe za posledné týždne nenašli. Viacerí kolegovia pritom išli až na hranu v lojalite k cirkvi. Ale dôvod odvolania nenašli. Vy áno?

Vy, pán arcibiskup Zvolenský, ste prišli spolu s Róbertom Bezákom. Považoval som Vás vtedy za rovnakú nádej na zmenu ako jeho. A dnes? Keď sme napísali o Sokolových prechmatoch s majetkom, bolo to aj preto, že pri delení trnavsko-bratislavskej arcidiecézy sa tej vašej krivdilo. Ale keď sme mali súd, a vy ste boli predvolaný ako svedok, nič ste si nepamätali. Nič. A pritom ste priamo u Sokola pracovali a viete oveľa viac než my. Róbert Bezák svedčil, vy nie. Bol pre Vás pokoj v cirkvi prednejší, než pravda? A je dnes pre Vás prednejšia nádej na kardinála než solidarita s bratom? Alebo si naozaj myslíte, že jeho odvolanie Vás a cirkev očisťuje? On bol špina? Nemyslím si, že Róbert Bezák bol bez hriechu. To nie je nikto z nás, a hádam ani z Vás. Ale robiť z neho tútora gayov medzi kňazmi je nehoráznosť. Vy tomu veríte? Až tak sa bojíte samých seba?

Róbert Bezák má dar od Pána Boha zvestovať evanjelium tak, že mu rozumejú aj ľudia, ktorí sú inak voči kresťanstvu uzatvorení. Myslel som si, že biskupov to teší. Že to chápete ako spoločný dar. Ale dnes neviem. Tešilo Vás to vôbec? Boli ste radi, keď rozprával v Lampe alebo na Pohode o láske a ľudia ticho počúvali? Alebo nebadane prišla závisť?

Vážení biskupi Slovenska, viem, že máte ťažkú úlohu. Nič nie je ťažšie, ako milovať ľudí. Ale bez toho cirkev neporastie. Obrady, háby a prejavy nepomôžu, ak nemáte radi ľudí. Prečo mlčíte?

Štefan Hríb

<http://www.tyzden.sk/casopis/2012/31/vazeni-biskupi-slovenska.html>

29. 7. 2012